

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **J. P.**, zast. advokátem JUDr. Radimem Hanákem, Ph.D., Pujmanové 882/25, Praha 4, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, Křížová 1292/25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2024, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2025, čj. 47 Ad 5/2025-39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 12. 2024 k námitkám žalobkyně změnila své rozhodnutí ze dne 24. 4. 2024 tak, že se žalobkyni od 6. 7. 2022 přiznává invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 3 405 Kč měsíčně. Dále žalovaná rozhodla o zvýšení invalidního důchodu v několika časových úsecích.

[2] Proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 12. 2024 podala žalobkyně žalobu. Krajský soud zjistil, že rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno dne 18. 12. 2024. Žalobkyně podala žalobu dne 19. 2. 2025. Tedy po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby (srov. § 72 odst. 1 s. ř. s. a § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Krajský soud proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. v záhlaví označeným usnesením odmítl.

[3] Žalobkyně (stěžovatelka) napadla usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítla, že krajský soud nepřihlédl k omluvitelnému důvodu zmeškání lhůty. Jednalo se o zásah do ústavně zaručeného práva stěžovatelky na přístup k soudu chráněného v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Opožděné podání žaloby o jeden den je objektivně omluvitelné, neboť bylo způsobeno mimořádnými zdravotními důvody, které stěžovatelce fakticky znemožnily žalobu podat v zákonné lhůtě. Vzhledem ke zdravotním problémům stěžovatelky je opožděné podání žaloby o jeden den omluvitelné. Stěžovatelka vycházela z chybného, ale logického výkladu běhu lhůty. Myslela si, že se počítá až od následujícího dne po doručení. To je běžná představa. Nadto jednala bez právní pomoci. Stěžovatelka specifikovala své zdravotní problémy. Dále popsala svou osobní situaci i nespokojenost

s advokátem, který ji zastupuje. Podle stěžovatelky jsou u ní splněny důvody zvláštního zřetele, na základě nichž je možné prominout zmeškání lhůty k podání žaloby. K tomu odkázala na § 41 odst. 4. správního řádu. Dále k tomu uplatnila námitky ohledně přístupu ke spravedlnosti osobám se zdravotním postižením, námitku rovnosti a důvodnosti prominutí lhůty, námitku proporcionality a ochrany zranitelných osob. Stěžovatelka uplatnila i věcné námitky k rozhodnutí žalované. Navrhla, aby NSS zrušil napadené usnesení a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná v rozhodnutí krajského soudu neshledala žádné pochybení. Námitky stěžovatelky považuje za nedůvodné.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a odst. 1 s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne kasační stížnost jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[6] Kasační stížnost **je nepřijatelná**.

[7] Krajský soud si od žalované vyžádal doručenkou rozhodnutí ze dne 5. 12. 2024, z níž je zřejmé, že rozhodnutí žalované bylo žalobkyni doručeno dne 18. 12. 2024. Nevyvstaly žádné pochybnosti o řádném doručení rozhodnutí žalované. Žaloba byla podána dne 19. 2. 2025, tedy den po uplynutí lhůty k jejímu podání (§ 40 odst. 1 a 2, § 72 odst. 1 s. ř. s.). To stěžovatelka ani nezpochybňuje (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 8. 2010, čj. 7 Afs 63/2010-65). Zmeškání této lhůty nelze prominout (§ 72 odst. 4 s. ř. s.; srov. např. bod 12 rozsudku NSS ze dne 17. 12. 2024, čj. 9 Afs 210/2024-28). Přijatelnost kasační stížnosti bohužel nezaloží ani tíživá osobní situace stěžovatelky, neboť znění zákona a navazující judikatury neumožňuje prominutí lhůtu k podání žaloby.

[8] V posuzované věci přichází v úvahu jako kasační důvod výhradně přezkum toho, proč krajský soud žalobu odmítl [§ 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.]. Stěžovatelka se tedy nemůže domáhat přezkumu věci samé (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS). Takové námitky nemohou za popsané situace založit přijatelnost kasační stížnosti.

[9] NSS shrnuje, že v této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2025

pokračování

Ondřej Mrákota
předseda senátu